

Войници се нишжтъ.

Войници се нишжтъ
 На Софийско поле,
 Горо льо зелена)
 Ти вода студена.) 2
 И си дума думатъ
 И си тихомъ казватъ:
 Горо льо и пр.
 Който пушка нѣма
 Пушка ке му дадемъ,
 Горо льо и пр.
 Който сабля нѣма
 Сабля ке му дадемъ,
 Горо льо и пр.

Който кобуръ нѣма
 Кобуръ ке му дадемъ,
 Горо льо и пр.
 Който барутъ нѣма
 Барутъ ке му дадемъ,
 Горо льо и пр.
 Който конче нѣма
 Конче ке му дадемъ,
 Горо льо зелена,
 Ти вода студена!
 Горо льо зелена
 Ти Стара планица!

При гроба на единъ мой приятель.

Ахъ нѣма те вече, друже
 Увѣхих ти като цвѣтъ,
 Черенъ гробъ те грабих бърже
 Отъ красния този свѣтъ.
 Ето стож прѣдъ пепельта
 На грозния твоя гробъ
 И съсъ сълзи азъ говорж:
 Да те прости, друже, Богъ!

Друго нѣщо не остава
 На смъртнитѣ като насъ,
 Суетна е всички слава
 И ний ще дойдемъ тамъ при васъ.
 Плачж, друже, и се чудж
 Какъ исчезна твоя духъ,